

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1952/2005

z dnia 23 listopada 2005 r.

w sprawie wspólnej organizacji rynków chmielu i uchylające rozporządzenia (EWG) nr 1696/71, (EWG) nr 1037/72, (EWG) nr 879/73 i (EWG) nr 1981/82

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 36 i art. 37 ust. 2 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1696/71 z dnia 26 lipca 1971 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku chmielu ⁽³⁾ było przedmiotem kilku zasadniczych zmian, w szczególności wprowadzonych rozporządzeniem Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiającym wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiającym określone systemy wsparcia dla rolników ⁽⁴⁾. W celu zapewnienia jasności należy uchylić i zastąpić rozporządzenie (EWG) nr 1696/71.
- (2) Należy uchylić rozporządzenie Rady (EWG) nr 1037/72 z dnia 18 maja 1972 r. ustanawiające ogólne zasady przyznawania i finansowania pomocy dla producentów chmielu ⁽⁵⁾, rozporządzenie Rady (EWG) nr 1981/82 z dnia 19 lipca 1982 r. ustalające wspólnotową listę regionów, w których pomoc produkcyjna w odniesieniu do chmielu jest przyznawana wyłącznie uznanym grupom producentów ⁽⁶⁾, oraz rozporządzenie Rady

(EWG) nr 879/73 z dnia 26 marca 1973 r. w sprawie przyznawania i zwrotu pomocy przyznawanej przez Państwa Członkowskie uznanym grupom producentów w sektorze chmielu ⁽⁷⁾ które w następstwie przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 przestały być aktualne. Jednakże w związku z tym, że Słowenia nie przewiduje zastosowania systemu jednolitej płatności do dnia 1 stycznia 2007 r., należy przewidzieć dalsze stosowanie w Słowenii art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 1696/71 oraz rozporządzenia (EWG) nr 1037/72 i rozporządzenia (EWG) nr 1981/82 w odniesieniu do zbiorów w 2006 r.

- (3) Soki i ekstrakty roślinne z chmielu oraz chmiel należą do produktów, które można w łatwy sposób wzajemnie zastępować. Aby móc realizować cele określone w art. 33 Traktatu oraz zapewnić pełne efekty wspólnej polityki rolnej w sektorze chmielu, konieczne jest rozszerzenie środków dotyczących wymiany handlowej z państwami trzecimi oraz zasad wprowadzania do obrotu przyjętych w odniesieniu do chmielu na soki i ekstrakty roślinne z chmielu.
- (4) W celu zapewnienia producentom odpowiedniego poziomu życia w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003 przewidziano programy pomocy dla niektórych sektorów, w tym dla sektora chmielu.
- (5) Na poziomie wspólnotowym powinno się prowadzić politykę jakości, stosując w tym celu przepisy dotyczące certyfikacji oraz towarzyszące im zasady zakazujące, co do zasady, wprowadzania do obrotu produktów, na które nie wydano certyfikatu, a w przypadku produktów przywożonych, produktów niespełniających równoważnych minimalnych wymagań jakościowych.
- (6) W celu ustabilizowania rynków oraz zapewnienia rozsądnych cen dostaw do konsumentów, należy promować koncentrację podaży oraz wspólne dostosowywanie przez rolników ich produkcji do wymagań rynku.

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽³⁾ Dz.U. L 175 z 4.8.1971, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2320/2003 (Dz.U. L 345 z 31.12.2003, str. 18).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 118/2005 (Dz.U. L 24 z 27.1.2005, str. 15).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 118 z 20.5.1972, str. 19. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 1604/91 (Dz.U. L 149 z 14.6.1991, str. 13).

⁽⁶⁾ Dz.U. L 215 z 23.7.1982, str. 3. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 86 z 31.3.1973, str. 26. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 2254/77 (Dz.U. L 261 z 14.10.1977, str. 3).

- (7) W tym celu organizowanie rolników w związki zobowiązujące swoich członków do dostosowania się do pewnych wspólnych zasad powinno ułatwić osiągnięcie celów określonych w art. 33 Traktatu.
- (8) W celu uniknięcia dyskryminacji pomiędzy producentami oraz zapewnienia jedności i skuteczności podjętych działań, należy dla całej Wspólnoty ustalić warunki, które będą musiały spełnić grupy producentów, aby uznały je Państwa Członkowskie. Aby osiągnąć skuteczną koncentrację podaży przede wszystkim konieczne jest, aby z jednej strony wielkość grupy zapewniała rentowność, a z drugiej strony, aby całość produkcji producentów była wprowadzana na rynek przez grupę, bezpośrednio albo przez producentów, według wspólnych zasad.
- (9) Planowane środki powinny umożliwiać przewidzenie systemu przywozu, który nie uwzględnia innych środków poza stosowaniem Wspólnej Taryfy Celnej.
- (10) Środki te powinny umożliwić odstępianie od stosowania ograniczeń ilościowych na zewnętrznych granicach Wspólnoty. Mechanizm ten może jednak w wyjątkowych przypadkach okazać się zawodny. Aby w takiej sytuacji nie pozostawić rynku wspólnotowego bez ochrony przed zakłóceniami, które mogą wystąpić, Wspólnota powinna mieć możliwość szybkiego podejmowania niezbędnych środków. Wszystkie te środki powinny być zgodne z międzynarodowymi wymogami Wspólnoty.
- (11) Przyznawanie pomocy krajowej zagroziłoby właściwemu funkcjonowaniu rynku wewnętrznego. Zatem postanowienia Traktatu dotyczące pomocy państwa powinny mieć zastosowanie do produktów objętych wspólną organizacją rynków.
- (12) Doświadczenie nabyte w czasie stosowania rozporządzenia (EWG) nr 1696/71 wskazało potrzebę dysponowania instrumentami umożliwiającymi podjęcie działań zapobiegawczych w chwili pojawienia się ryzyka powstania strukturalnych nadwyżek lub zakłócenia rynku.
- (13) Potrzebne są wystarczające informacje o sytuacji na rynku wspólnotowym oraz o perspektywach jego rozwoju. Należy zatem przewidzieć rejestrację wszystkich umów dostaw chmielu wyprodukowanego we Wspólnocie.

(14) Środki niezbędne do realizacji niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾.

(15) Przeniesienie przepisów rozporządzenia (EWG) nr 1696/71 do przepisów zawartych w niniejszym rozporządzeniu mogłoby stworzyć trudności, których nie przewiduje niniejsze rozporządzenie. W celu przewyżnienia tych trudności Komisja powinna zostać upoważniona do przyjęcia środków przejściowych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

1. Ustanawia się wspólną organizację rynków chmielu, która obejmuje zasady mające zastosowanie do wprowadzania do obrotu, grup producentów oraz wymiany handlowej z państwami trzecimi w odniesieniu do następujących produktów:

Kod CN	Wyszczególnienie towarów
1210	Szyszki chmielowe, świeże lub suszone, nawet mielone, sproszkowane lub w formie granulki; lupulina

2. Przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące wprowadzania do obrotu i wymiany handlowej z państwami trzecimi stosuje się także do następujących produktów:

Kod CN	Wyszczególnienie towarów
1302 13 00	Soki i ekstrakty roślinne z chmielu

Artykuł 2

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „chmiel” oznacza suszony kwiatostan, znany także jako szyszki (żeńskiego) pnącego chmielu (*humulus lupulus*); kwiatostany te są zielonkawo-żółte i o owalnym kształcie, mają łodygę kwiatu, a ich długość wynosi zasadniczo pomiędzy 2–5 cm;

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

- b) „mączka chmielowa” oznacza produkt otrzymany przez mielenie chmielu, zawierający wszystkie jego naturalne elementy;
- c) „mączka chmielowa z wyższą zawartością lupuliny” oznacza produkt otrzymany przez mielenie szyszek chmielowych po mechanicznym usunięciu liści, łodyg, przylistków i osi kwiatostanu;
- d) „wyciąg z szyszek chmielowych” oznacza skoncentrowane produkty uzyskane poprzez działanie rozpuszczalników na chmiel lub na mączkę chmielową;
- e) „mieszane produkty chmielowe” oznacza mieszaninę dwóch lub więcej produktów, o których mowa w lit. a)–d).

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie stosuje się bez uszczerbku dla środków określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1782/2003.

ROZDZIAŁ II

WPROWADZANIE DO OBROTU

Artykuł 4

1. Produkty, o których mowa w art. 1, pochodzące ze zbiorów lub uzyskane we Wspólnocie, podlegają procedurze certyfikacji.
2. Świadcstwo może zostać wydane wyłącznie dla produktów spełniających minimalne wymagania jakościowe obowiązujące na danym etapie wprowadzania do obrotu. W przypadku mączki chmielowej, mączki chmielowej z wyższą zawartością lupuliny, wyciągu z szyszek chmielowych oraz mieszanych produktów chmielowych świadcstwo może zostać wydane wyłącznie pod warunkiem że zawartość kwasu alfa w tych produktach nie jest mniejsza od zawartości chmielu, z którego zostały one wytworzone.
3. Świadcstwo zawiera co najmniej następujące informacje:
- miejsce lub miejsca produkcji chmielu;
  - rok lub lata zbiorów;
  - odmiana lub odmiany.

Artykuł 5

1. Produkty, o których mowa w art. 1, można wprowadzać do obrotu lub wywozić tylko wtedy, gdy wydane zostanie świadcstwo, o którym mowa w art. 4.

W przypadku produktów przywożonych, o których mowa w art. 1, zaświadczenie, o którym mowa w art. 9 ust. 2, uważane jest za równoważne świadcstwo.

2. Środki wprowadzające odstępstwa od ust. 1 mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2:

- w celu spełnienia wymagań handlowych niektórych państw trzecich; lub
- w odniesieniu do produktów przeznaczonych do zastosowań specjalnych.

Środki przewidziane w akapicie pierwszym:

- nie mogą zagrażać normalnemu wprowadzaniu do obrotu produktów, dla których zostało wydane świadcstwo;
- muszą zawierać zapewnienia mające na celu uniknięcie wszelkich pomyłek ze wspomnianymi produktami.

ROZDZIAŁ III

GRUPY PRODUCENTÓW

Artykuł 6

Do celów niniejszego rozporządzenia „grupa producentów” oznacza grupę złożoną wyłącznie lub, jeżeli pozwala na to ustawodawstwo krajowe, głównie z producentów chmielu, uznaną przez Państwo Członkowskie zgodnie z art. 7 i utworzoną z inicjatywy wspomnianych producentów, w szczególności z zamiarem osiągnięcia jednego lub kilku następujących celów:

- koncentracji podaży i przyczyniania się do stabilizacji rynku poprzez wprowadzanie do obrotu całej produkcji członków grupy lub, w stosownym przypadku, poprzez odkupienie chmielu po cenie wyższej zgodnie z art. 7 ust. 4 lit. a);
- wspólnego dostosowania tej produkcji do wymagań rynku oraz ulepszenia jej, w szczególności poprzez przestawienie na inne odmiany, reorganizację plantacji, promowanie, badania w zakresie produkcji, wprowadzania do obrotu, jak również w zakresie zintegrowanej ochrony;
- promowania racjonalizacji i mechanizacji upraw oraz zbiorów w celu poprawy rentowności produkcji i ochrony środowiska;
- zdecydowania, które z odmian chmielu mogą być produkowane przez członków grupy oraz przyjęcia wspólnych zasad produkcji.

Artykuł 7

1. Państwo Członkowskie, na którego terytorium grupa producentów ma swoją siedzibę statutową, jest upoważnione do uznawania grup producentów.

2. Państwa Członkowskie uznają grupy producentów, które występują o uznanie i spełniają następujące warunki ogólne:

- a) posiadają osobowość prawną lub zdolność prawną wystarczającą, zgodnie z ustawodawstwem krajowym, do bycia podmiotem praw i obowiązków;
- b) stosują wspólne zasady produkcji i wprowadzania na rynek (pierwszy etap wprowadzania do obrotu);
- c) ich statuty zawierają zobowiązania w odniesieniu do producentów zrzeszonych w grupach do:
  - i) przestrzegania wspólnych zasad produkcji oraz decyzji dotyczących odmian, które należy uprawiać;
  - ii) wprowadzenia na rynek całej produkcji za pośrednictwem grupy;
- d) udokumentują rentowność działalności gospodarczej;
- e) wykluczają ze strefy swojego działania wszelką dyskryminację pomiędzy producentami lub grupami we Wspólnocie, w szczególności na tle narodowości lub miejsca prowadzenia działalności;
- f) zapewniają prawo przystąpienia do grupy, w sposób wolny od dyskryminacji, każdemu producentowi, który podejmuje się przestrzegania statutow;
- g) ich statuty zawierają postanowienia mające na celu zapewnienie, że członkowie pragnący wystąpić z grupy, mogą to zrobić, jeżeli ich członkostwo trwało przynajmniej trzy lata oraz pod warunkiem że zawiadomią grupę o zamiarze wystąpienia z niej przynajmniej jeden rok przed tym wystąpieniem, bez uszczerbku dla krajowych przepisów ustawowych lub wykonawczych mających na celu ochronę, w określonych przypadkach, grupy lub jej wierzycieli przed konsekwencjami finansowymi, które mogłyby powstać w następstwie wystąpienia z grupy lub przeszkodzić w wystąpieniu z niej danego członka w roku obrachunkowym;
- h) ich statuty zawierają obowiązek prowadzenia odrębnych ksiąg handlowych dla działalności stanowiących podstawę ich uznania;
- i) nie posiadają pozycji dominującej we Wspólnocie.

3. Zobowiązanie przewidziane w ust. 2 lit. c) nie ma zastosowania do produktów, na które producenci zawarli umowy sprzedaży przed przystąpieniem do grup producentów, pod warunkiem że grupy te zostały o tym poinformowane i zatwierdziły je.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 2 lit. c) pkt ii), jeżeli grupa producentów na to zezwoli oraz na warunkach przez nią określonych, producenci należący do grupy mogą:

- a) zastąpić obowiązek wprowadzania do obrotu całej produkcji przez grupę producentów, przewidziany w ust. 2 lit. c) pkt ii), wprowadzaniem do obrotu w oparciu o zasady ustanowione w statutach, które zapewniają grupie producentów prawo do monitorowania poziomu cen sprzedaży podlegających zatwierdzeniu przez grupę; w przypadku ich nie zatwierdzenia grupa odkupuje dany chmiel po wyższej cenie;
- b) wprowadzić do obrotu, za pośrednictwem innej grupy producentów wybranej przez ich własną grupę, produkty, które ze względu na ich właściwości, nie są objęte z góry działalnością handlową tej grupy.

ROZDZIAŁ IV

WYMIANA HANDLOWA Z PAŃSTWAMI TRZECIMI

Artykuł 8

O ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, stawki należności celnych przywozowych Wspólnej Taryfy Celnej stosują się do produktów, o których mowa w art. 1.

Artykuł 9

1. Produkty, o których mowa w art. 1, pochodzące z państw trzecich, można przywozić tylko wtedy, gdy ich wymagania jakościowe są przynajmniej równoważne wymaganiom przyjętym w odniesieniu do takich samych produktów zebranych we Wspólnocie lub uzyskanych z takich produktów.

2. Produkty, o których mowa w art. 1 uważa się za spełniające wymagania, o których mowa w ust. 1 tego artykułu, jeżeli dołączone jest do nich zaświadczenie wystawione przez władze kraju pochodzenia i jest ono uznane za równoważne świadectwu określone w art. 4.

W przypadku mączki chmielowej, mączki chmielowej z wyższą zawartością lupuliny, wyciągu z szyszek chmielowych oraz mieszanych produktów chmielowych świadectwo może zostać wydane wyłącznie pod warunkiem że zawartość kwasu alfa w tych produktach nie jest mniejsza od zawartości chmielu, z którego zostały one wytworzone.

Równoważność z zaświadczeniami stwierdza się zgodnie z procedurą określoną w art. 16 ust. 2.

Artykuł 10

1. Ogólne zasady dotyczące interpretacji Nomenklatury Scalonej, jak również szczegółowe zasady jej stosowania stosuje się do klasyfikacji taryfowej produktów, o których mowa w art. 1. Nomenklaturę taryfową wynikającą ze stosowania niniejszego rozporządzenia włącza się do Wspólnej Taryfy Celnej.

2. O ile niniejsze rozporządzenie lub przepisy przyjęte na jego mocy nie stanowią inaczej, w wymianie handlowej z państwami trzecimi zabrania się:

- a) pobierania jakiegokolwiek opłaty o skutku równoważnym do należności celnych;
- b) stosowania jakichkolwiek ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym.

Artykuł 11

1. Jeżeli w związku z przywozem lub wywozem funkcjonowanie rynku wspólnotowego jednego lub kilku produktów, o których mowa w art. 1, zostanie poważnie zakłócone lub jeżeli zaistnieje poważne ryzyko wystąpienia zakłóceń mogących przeszkodzić w osiągnięciu celów przewidzianych w art. 33 Traktatu, w wymianie handlowej z państwami trzecimi nienależącymi do Światowej Organizacji Handlu można zastosować właściwe środki do momentu ustąpienia takich zakłóceń lub ich ryzyka.

2. W przypadku zaistnienia sytuacji, o której mowa w ust. 1, Komisja na wniosek Państwa Członkowskiego lub z własnej inicjatywy podejmuje decyzję o zastosowaniu niezbędnych środków. Informacja o tych środkach przekazywana jest Państwom Członkowskim, a środki te mają zastosowanie natychmiastowe. W przypadku gdy Komisja otrzymuje wniosek od Państwa Członkowskiego, podejmuje stosowną decyzję w terminie trzech dni roboczych od daty otrzymania tego wniosku.

3. Środki określone w ust. 2 mogą być przedstawione Radzie przez każde Państwo Członkowskie w terminie trzech dni roboczych od dnia poinformowania o nich. Rada zbiera się niezwłocznie. Może ona zmienić lub uchylić przedmiotowe środki kwalifikowaną większością głosów w terminie jednego miesiąca od daty przedstawienia ich Radzie.

4. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się z uwzględnieniem zobowiązań wynikających z umów zawartych zgodnie z art. 300 ust. 2 Traktatu.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 12

O ile przepisy niniejszego rozporządzenia nie stanowią inaczej, w odniesieniu do produkcji i obrotu produktami, o których mowa w art. 1 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, stosuje się art. 87, 88 i 89 Traktatu.

Artykuł 13

W przypadku zaistnienia ryzyka powstania nadwyżek lub ryzyka zakłócenia struktury zaopatrzenia rynku, Rada, stanowiąc na wniosek Komisji większością kwalifikowaną, może podjąć właściwe środki w celu zapobieżenia destabilizacji rynku. Środki te mogą, w szczególności, przyjąć formę działań dotychczas:

- a) potencjału produkcyjnego;
- b) wielkości podaży;
- c) warunków wprowadzania do obrotu.

Artykuł 14

1. Wszystkie umowy dostawy chmielu, wyprodukowanego we Wspólnocie, zawarte między producentem lub zrzeszeniem producentów a kupującym podlegają wpisowi do rejestru prowadzonego przez organy powołane do tego celu przez każde produkujące Państwo Członkowskie.

2. Umowy dostawy określonych ilości chmielu po umówionych cenach, odnoszące się do okresu obejmującego jeden lub więcej zbiorów i zawarte przed dniem 1 sierpnia pierwszego roku zbiorów, uważa się za „umowy zawarte z wyprzedzeniem”. Umowy te podlegają wpisowi do odrębnego rejestru.

3. Informacje podlegające wpisowi do rejestru mogą być używane wyłącznie do celów stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 15

Państwa Członkowskie i Komisja przekazują sobie wzajemnie informacje niezbędne do stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 16

1. Komisja jest wspierana przez Komitet Zarządzający ds. Chmielu (zwany dalej „Komitetem”).

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 17

Zasady stosowania niniejszego rozporządzenia przyjmuje się zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2, a w szczególności dotyczące:

- minimalnych wymagań jakościowych przewidzianych w art. 4 ust. 2,
- wprowadzenia na rynek w rozumieniu art. 7 ust. 2 lit. b),
- przepisów przewidzianych w art. 7 ust. 2 lit. g),
- wpisywania do rejestru umów dostaw chmielu, o których mowa w art. 14,
- szczegółowych zasad przekazywania informacji, o których mowa w art. 15.

ROZDZIAŁ VI

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE*Artykuł 18*

1. Rozporządzenie (EWG) nr 1696/71 uchyla się ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2006 r.

Jednak w odniesieniu do Słowenii stosuje się w dalszym ciągu art. 7 w odniesieniu do zbiorów w 2006 r. włącznie.

Odniesienia do rozporządzenia (EWG) nr 1696/71 są interpretowane jako odniesienia do niniejszego rozporządzenia i odczytywane zgodnie z tabelą korelacji przedstawioną w Załączniku.

2. Rozporządzenia (EWG) nr 1037/72, (EWG) nr 879/73 oraz (EWG) nr 1981/82 uchyla się ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2006 r.

Jednak w odniesieniu do Słowenii rozporządzenie (EWG) nr 1037/72 oraz rozporządzenie (EWG) nr 1981/82 stosuje się w dalszym ciągu w odniesieniu do zbiorów w 2006 r. włącznie.

Artykuł 19

1. Grupy producentów uznane na mocy rozporządzenia (EWG) nr 1696/71 uważa się za uznane na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Środki przejściowe mające ułatwić przeniesienie przepisów rozporządzenia (EWG) nr 1696/71 do przepisów niniejszego rozporządzenia mogą zostać przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 16 ust. 2.

Artykuł 20

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2006 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 23 listopada 2005 r.

W imieniu Rady

M. BECKETT

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 1696/71	Niniejsze rozporządzenie
Artykuł 1 ustęp 1 i 2	Artykuł 1
Artykuł 1 ustęp 3	Artykuł 2
Artykuł 1 ustęp 4	—
—	Artykuł 3
Artykuł 2 ustęp 1, 2 i 3	Artykuł 4
Artykuł 2 ustęp 4	—
Artykuł 2 ustęp 5	Artykuł 17
Artykuł 3	Artykuł 5
Artykuł 4	—
Artykuł 5 ustęp 1 i 2	Artykuł 9
Artykuł 5 ustęp 3	Artykuł 17
Artykuł 6	—
Artykuł 7 ustęp 1 liter a), b), c) i d)	Artykuł 6
Artykuł 7 ustęp 1 litera e)	—
Artykuł 7 ustęp 1a i 2	—
Artykuł 7 ustęp 3 litera a)	Artykuł 7 ustęp 2 litera b)
Artykuł 7 ustęp 3 litera b) akapit pierwszy	Artykuł 7 ustęp 2 litera c)
Artykuł 7 ustęp 3 litera b) akapit drugi	Artykuł 7 ustęp 3
Artykuł 7 ustęp 3 litera b) akapit trzeci	Artykuł 7 ustęp 4
Artykuł 7 ustęp 3 litery c) do f)	Artykuł 7 ustęp 2 litery d) do g)
Artykuł 7 ustęp 3 litera g)	Artykuł 7 ustęp 2 litera a)
Artykuł 7 ustęp 3 litery h) i i)	Artykuł 7 ustęp 2 litera h) i i)
Artykuł 7 ustęp 4	Artykuł 7 ustęp 1
Artykuł 7 ustęp 5	Artykuł 17
Artykuł 12	—
Artykuł 13	—
Artykuł 14	Artykuł 8
Artykuł 15	Artykuł 10
Artykuł 15a ustęp 1 akapit pierwszy	Artykuł 11 ustęp 1
Artykuł 15a ustęp 1 akapit drugi	—
Artykuł 15a ustępy 2, 3 i 4	Artykuł 11 ustępy 2, 3 i 4
Artykuł 16	Artykuł 12
Artykuł 16a	Artykuł 13
Artykuł 17	—
Artykuł 18 akapit pierwszy pierwsze zdanie	Artykuł 15
Artykuł 18 akapit pierwszy drugie zdanie	Artykuł 17
Artykuł 18 akapit drugi	—
Artykuł 20	Artykuł 16
Artykuł 21	—
Artykuł 22	—
—	Artykuł 18
—	Artykuł 19 ustęp 1
Artykuł 23 akapit pierwszy	Artykuł 19 ustęp 2
Artykuł 23 akapit drugi	—
Artykuł 24	Artykuł 20